

що царь не оубива сына си, Отхожда пакъ при него, въ со слезы многѣ дѣла мѣ: ймамъ надежда, О царю, вѣщо Богъ ще ти направи такова наказаніе, какво то нѣгде ѣдномѣ лѣѣ й ѣдной Обезанѣ.

Примѣръ.

Ѣдинъ пѣть ѣдни торговцы, кой то караха мски, те знамъ гдѣ, да продаватъ, замръзнаха при ѣдна стра-нопріймница (ханъ), й влезнаха въ нея да пренощѣ-ватъ. Но понеже заборавахъ да затворатъ врата та, клезна презъ ношъ та вътре ѣдинъ лѣвъ, й легнавши въ средѣ мски те никаква молва не направи, што то никой отъ торговцы те не го разумѣ тамо. Влезна же по слѣ-дѣ такъ тога й ѣдинъ татъ (хайдѣкъ) въ странопріймница та, за да Открадне отъ мски те, й начна да йзбира въ темнота та, коя ѣ по хѣбава, да ѣ земе. Й не дѣнаючи бывшее то, оулови лѣва, като най толста, й въмыслиючи го мска, возсѣдна го, й йзлѣзна конъ. Лѣвъ въмыслиючи въ себе, защо той, що то го возсѣдна, ѣ ношный Богъ, боешесе отъ тата. Сичка та оубо ношъ въмоси го на грѣба си со страхъ. Татъ же разумѣвши, никакво лѣва ѣзди, а не мска, оуплашисе, й мыслѣше, е такъ да се Отзрѣе.

Разсвѣдливши прочее случиса да мине подъ ѣдно древо, й тога найдевши благовреміе, хватисе за стебла сѣва, й воскачикшиса на дърво то, йзбависе отъ лѣво по вѣдствіе. А лѣвъ, като онъ отсѣдна, помыслив-ши, защо ѣ йстинно ношный Богъ, оуплашисе много й слѣзъ голема скоростъ повѣгна. Обезана же сретнавши й о, попыта го: защо си така оуплашенъ; Лѣвъ й отвѣ-таючи: Ношный Богъ ме хвати й сичка та ношъ ме йз-ва. Обезана же рече: гдѣ ѣ тоя Богъ; Й лѣвъ ре-че: въ верхѣ ѣдно дърво сѣди. Тога Обезана воскачисе на